

عنوان مقاله:

تحلیل پراکنش فضائی و مخاطرات بیماری های تنفسی در شهر تهران

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و روابط انسانی، دوره 6، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

قاسم فتحی - جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

علیرضا محمدی - گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

عطا غفاری گیلانده - گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

خلاصه مقاله:

امروز بیماری های تنفسی در قالب بیماری های واگیردار و بیماری های ناشی از مسائل زیست محیطی روز به روز در حال گسترش است و مطابق آمار سازمان بهداشت جهانی رتبه قابل توجهی را در بین بیماری های انسانی دارد. کلانشهر تهران با رشد فزاینده جمعیت و منطقه شهری خود و همچنین آلودگی هوا، در معرض بروز روزافزون بیماری های تنفسی قرار گرفته است. تحلیل الگوهای مکانی-زمانی بیماری های تنفسی با استفاده از GIS در درک نحوه توزیع جغرافیایی و نیز مطالعات اپیدمیولوژیک و بهداشت جامع شهری تهران از اهمیت زیادی برخوردار است. این پژوهش کاربردی و توصیفی-تحلیلی با استفاده از آمار فضائی به تحلیل مکانی-زمانی و نیز مدلسازی پخش فضائی اپیدمیولوژی بیماری های تنفسی و مخاطرات آن در شهر تهران پرداخته است. جامعه آماری پژوهش، مناطق ۲۲ گانه شهر تهران است که داده های بیماران تنفسی در بازه زمانی ۱۳۹۷ الی ۱۴۰۰ (به تعداد ۱۹۹۵ نفر) با استفاده از نرم افزار ArcGIS مورد تحلیل قرار گرفت. نتایج حاصل از خودهمبستگی فضایی نشان داد که مناطق ۱۳ و ۱۴ در شهر تهران در خوشه HH قرار دارند که ۹.۰۹ درصد کل مناطق را تشکیل می دهند. همچنین مناطق ۴، ۸، ۱۳، ۱۴ و ۱۵ در لکه های داغ قرار دارند که ۲۲.۷۲ درصد کل مناطق شهر تهران را تشکیل می دهند. بررسی ها نشان داد که عوامل فاصله و مجاورت مکانی با مناطق درگیر بیماری های تنفسی از مهمترین علل پخش فضائی بیماری های تنفسی در سطح شهر تهران می باشد که از الگوی پخش فضائی سازش پذیر تبعیت می کند.

کلمات کلیدی:

اپیدمیولوژی، پخش فضائی، تحلیل مکانی-زمانی، مخاطرات، شهر تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1878556>

